

El conte de Nadal

CHARLES DICKENS

Adaptació de Martí Camprubi

laGalera

tramoia

L'adaptador i l'obra	4
Els personatges	5
Text teatral	7
Preparació de l'obra	39
Espai per al record	47

Martí Camprubí i Puigneró

Si bé l'autor del *Conte de Nadal* és Dickens, aquesta història va néixer com un conte i ha necessitat un adaptador que li donés forma teatral.

Martí Camprubí i Puigneró, fill de Manresa, en teatre ha fet de tot: ha representat, ha dirigit i ha escrit teatre, però sobretot ha facilitat i ha impulsat que molta gent, aficionada també al teatre, pugés dalt d'un escenari de forma *amateur* i formés part de companyies d'aficionats a barris i pobles.

El conte de Nadal Quan sentirem parlar els personatges, hi haurà coses que se'ns faran estranyes: ensumar rapè per provocar estornuts, parlar de vós al pare i als oncles, senyores que pertanyen a l'exèrcit de salvació, penics, xílings i guinees..., però és que l'obra ens retrata una part de la societat anglesa del final del segle XIX: Anglaterra en plena Revolució Industrial, amb nens que es veuen obligats a treballar o a anar demanant caritat pels carrers per ajudar les seves famílies, persones que només pensen a enriquir-se amb l'explotació, l'especulació, l'abús...

Aquest és el món que va voler mostrar Charles Dickens, un novel·lista anglès que va viure en la pròpia pell una infantesa dissortada que no va oblidar mai. Segur que en l'*Oliver, d'Oliver Twist*, hi ha una bona part d'ell mateix.

El *Conte de Nadal* pertany a un cicle de narracions nadalenques, *Cançó de Nadal*, *El carrilló* i *El grill de la llar*, en què la nit de Nadal i tot el que hi ha a l'entorn és tan protagonista com els protagonistes mateixos.

Mostrant actituds tan distants com la del senyor Scrooge i la de Bob és molt probable que Dickens volgués fer-nos una mica millor a tots plegats i volgués dir-nos que tothom és a temps de rectificar les pròpies actituds.

Josep Carner, poeta català, va traduir algunes obres de Dickens al català.

► **SENYOR SCROOGE**

És un pobre home que no sap fruir de les bones persones i de les bones coses que l'envolten, per això remuga, rondina, es malfia de tothom i tot el dia està de mal humor. És la representació de la negació de la bondat. Després de la visita dels Esperits, el canvi ha de ser radical, se l'ha de veure pletòric d'alegria.

► **BOB**

És la bona persona per definició, que no sap veure el mal en cap persona per mal que li facin. Ha de ser la representació de la bondat.

► **RUDY**

És el nebot del senyor Scrooge. No arriba a entendre perquè el seu oncle s'estima més estar sol. Tot i així respecta la seva decisió i hi respon amb bondat.

► **MARLEY**

L'esperit de l'antic soci del senyor Scrooge. El seu to i la seva actitud han de ser d'advertiment. Com a amic seu, vol fer-lo reflexionar sobre les conseqüències presents i futures de la seva actitud.

► **ESPERITS**

N'hi ha tres: passat, present i futur. No fan res més que fer servir la seva facultat de mostrar-los què ha passat i què passarà.

► **SENYOR TAYLOR**

És com un mirall del que podria ser i no és el senyor Scrooge.

► SCROOGE JOVE

És molt important que se'l vegi bondadós, disposat a aprendre del senyor Taylor, per accentuar més el contrast amb la realitat actual.

Tots els altres personatges són gent necessitada, d'una manera o una altra. Fins i tot les tafaneres estan necessitades d'una paraula amable. Tots han de respondre amb bondat o paciència a la duresa d'Scrooge. Només la picardia de dir-li d'amagat "Senyor Ro... manços" ha de denotar un punt de broma.

El conte de Nadal

PRIMERA PART

Una botiga d'antiquari. Al fons, una porta vidriera que dona al carrer i a la dreta una porta que va a l'interior. A primer terme, i també a la dreta, un petit escriptori que utilitza BOB. A l'esquerra, una grossa caixa de cabals, practicable, per on surten MARLEY i els ESPERITS. És la vetlla de Nadal. En escena, el vell SCROOGE i BOB, el seu empleat.

SCROOGE (*passeja nerviós per l'escena, s'atura davant de la porta i mira al carrer*): Mmm... mmm. No es veu una ànima vivent. El gènere als aparadors esperant el comprador... I el comprador que no es veu ni en forat ni en finestra.

BOB (*assegut en un tamboret, a l'escriptori*): És la vetlla de Nadal, senyor Scrooge, i...

SCROOGE: Per això. És quan tothom gasta més per celebrar

.....

NOTES

una bona festa i per fer-se regals, i aquí, a casa, ni un sol client a la vista.

BOB: Sí, senyor Scrooge.

SCROOGE: Porca misèria! Quant hem fet de calaix, avui, Bob?

BOB: Dos xílings i cinc penics.

SCROOGE: Com pot ser, això? Tan poc?

BOB: Havíem fet més, però ha vingut el recaptador d'impostos aquest matí i li he pagat. Vegi el comprovant.

SCROOGE: Aquell remaleït brètol? I per què li has pagat? No podies dar-li una excusa? Que jo no hi era, que estava malalt, que m'havia mort! Tot menys pagar-li. Quan aprendràs l'ofici, Bob?

BOB: Recordi, senyor, que ens havia amenaçat que ens embargaria si no pagàvem...

SCROOGE: Mal llamp li caigués a sobre! Maleïda misèria! Algun dia em feriré. Vés, Bob, ves si per aquí en algun racó trobes una cigarreta mal endreçada. Per calmar els nervis...

BOB (*buscant*): No. No, senyor. No n'hi ha cap.

SCROOGE: Dóna-me'n una de les teves...

BOB: Ho sento, senyor. No fumo. No m'arriben per a aquesta despesa.

SCROOGE: Vés si el forner d'aquí al costat te'n dóna una. No li diguis que és per a mi. Digues-li que és per a tu. Potser així...

BOB: Recordi, senyor, que ahir hi vaig anar i em contestà que, si volíem fumar i no teníem diners per comprar cigarretes, que ens fuméssim el dit.

SCROOGE: Vaja! Tot surt malament. *(Una pausa.)* Tampoc tens rapè, tu? *(BOB fa que no amb el cap.)* No, si avui que és vetlla de Nadal, que tot hauria de sortir bé, tot surt a l'inrevés...

D'amagat, perquè BOB no el vegi, es treu una capseta de rapè, n'ensuma un xic i es prepara per fer un gran esternut. Però no n'hi surt cap. Dos nens treuen el cap per la porta sense gosar entrar.

NEN I: Ei! Ei! Una gràcia de caritat...

NEN II: Per l'amor de Déu...

SCROOGE: Au, vinga; fora, fora. Apa! Per això estem...!
Apa, fora!

NEN I: Demà és Nadal.

SCROOGE: Au, vinga, fora! Apa!

NEN II: Apa tu, vell... Romanços!

NENS *(tots dos)*: Elis, elis! Vell Romanços! Vell Romanços...!

Se'n van corrents, tement algun cop.

SCROOGE: Arri allà! Marfugues! Pesta de quitxalla... Que vagin a demanar caritat al riu! O al dimoni! A tota aquesta colla de brivalls ganduls els haurien de portar a l'escola o a l'hospici. Viuen al carrer i són la llavor de la delinqüència! Quan seran grans... uns lladregots o criminals! Púrria!

BOB: N'hi ha de bons, senyor Scrooge. No tots són dolents.

SCROOGE: Púrria! Púrria!

Entren dues DONES DE L'EXÈRCIT DE SALVACIÓ.

DONA I: Bona tarda.

SCROOGE: Molt bona tarda tingui. (*Molt amable.*) Entrin, entrin, senyores. Què desitgen?

DONA I: A veure, senyor... Nosaltres voldríem...

SCROOGE: Un objecte per a un regal? Una obra d'art?

DONA I: Nosaltres som de l'Exèrcit de Salvació...

SCROOGE: Exèrcit? Salvació...? De qui?

DONA II: Sí, senyor. És una entitat benèfica que s'encarrega de recollir donatius...

SCROOGE: Donatius...? Mmm... Per a qui...?

DONA I: Preparem uns lots per a aquestes festes, perquè

algunes persones necessitades les puguin passar més bé. Afavorim els indigents.

SCROOGE: Que voleu dir que n'hi ha, de persones necessitades? Tots en som, de necessitats. Tothom necessita.

DONA II: Uns més que altres. Nosaltres demanem als que en tenen més per compartir-ho amb els que en tenen menys.

SCROOGE: Ah! Llavors apunteu-me als que en tenen menys. Ja em direu on haig d'anar a recollir el donatiu.

DONA I: No exageri, senyor. Jo crec que vostè bé podria fer-nos algun donatiu. Per petit que sigui, serà agraït. Una obra benèfica.

SCROOGE: Benèfica...? Donatiu...? Bones festes per als necessitats...? Ui, ui, ui! Quins romanços! Tot això són romanços! Jo em pensava que venien a comprar...

DONA II: Pensi que hi ha molta gent que no podrà ni tan sols menjar, en aquestes festes...

DONA I: El Senyor ens mana recordar-nos dels pobres necessitats.

SCROOGE: El senyor...? Quin senyor?

DONA II: Vostè no és creient?

SCROOGE: He, he! La caritat ben entesa comença per un mateix. Ui, ui! Quina cançó, ja me la conec! Tothom pidola! Tothom demana... I a mi qui em dóna res...? Eh? Apa, apa! Ho sento; jo sóc molt pobret, també, i més que donar necessito que em donin. Apunteu-me per a un lot i us ho agrairé.

DONA I: Però vostè és amo... No és pas pobre...

DONA II: Tot el que té aquí té molt valor...

SCROOGE: Ui, ui, romanços! Vostès no saben pas el que es pesquen! Si tot això és meu, jo ja sé el que em costa. *(Les va empenyent cap a fora.)* Ho sento... Un altre dia... Creguin-me que no puc; tinc molts pagaments a fer i no sé pas com manegar-m'ho. No estic per romanços!

Les dues DONES fan mutis. Ell es fica rapè al nas i vol fer un esternut. No pot. Entren dues XAFARDERES.

XAFARDERA I: I ara! No és possible!

XAFARDERA II: Així tracta la clientela?

XAFARDERA I: Sí que farà grans negocis!

SCROOGE: Què desitgen?

XAFARDERA I: Nosaltres venim a comprar, perquè ho sapiga.

SCROOGE: Perdonin. Hi ha tanta gent, avui, que passen a demanar... Jo havia cregut que vostès...

XAFARDERA II: Doncs no, senyor. Que és que també vol treure'ns? Nosaltres tenim dret a estar aquí perquè venim a comprar. No és una botiga, això? No s'hi ven, aquí? Doncs no ens en pot treure, ah!

SCROOGE: Perdonin i no pateixin. Què desitgen? Diguin, diguin...

XAFARDERA I: Jo volia mirar un objecte d'art, per fer un regal.

XAFARDERA II: I jo acompanyo la senyora i de passada volia una antiguitat, ben antiga, de molts anys...

SCROOGE: No podien anar a un lloc millor. Mirin, mirin. Escullin, senyores.

XAFARDERA I: Mmm..., mmm... No sé..., no sé... (*Remenant i tocant objectes.*) No m'acaba de fer el pes res del que veig...

XAFARDERA II: Jo... francament, veig molt polsim i algunes teranyines. I tot fa olor de romàtic... de florit.

XAFARDERA I: No sé..., no estic ben decidida.

XAFARDERA II: Jo tampoc. Em sembla que, ben mirat, m'ho rumiaré una mica.

SCROOGE (*va enfadant-se de mica en mica quan veu que no*

pensen comprar): Doncs jo ja m'ho he ben rumiat. Em pensava que venien a comprar i veig que només vénen a xafardejar. Au! A escampar la boira, si no volen sortir a cops d'escombra. Apa! Xafarderes! Vostès sí que fan olor de romàtic!

XAFARDERA I: Ai, ai! Quina mena d'home! Quina poca educació!

XAFARDERA II: Si amb tothom fa igual, sí que farà bon negoci! No tornaré a posar mai més els peus en aquesta casa!

SCROOGE: Ni falta que fa! (*Les empeny enfora.*) Arri, a tirar d'un carro! (*Les dues DONES surten.*) Aquest parell de mones venien a passar el temps i a tafanejar. (*Es fica una pessigada de rapè al nas, es prepara per esternudar i no pot.*) Fins els esternuts em surten malament, avui!

Entren una colla de NENS, molt contents, tot fent tabola.

NENS: Salut! Salut i bones festes!

SCROOGE: Ui, ui, ui! Què és això? Sembla la invasió dels bàrbars! Compte, Bob! Compte, que aquesta plaga se'ns endurà tota la botiga! On aneu, tanta colla? Bob, para atenció! O potser seria millor que anessim a buscar el guàrdia! Bob!

NEN I: Senyor, venim per si avui a la nit podem venir a cantar unes nades a la porta de la seva botiga.

SCROOGE: Aquí dins?

NEN II: No, al carrer, al davant de la seva botiga.

SCROOGE: Ah! Fora al carrer feu el que vulgueu.

NEN III: Som de la parròquia! Us agradarà molt.

SCROOGE: Mentre no em feu mal de cap...

NEN IV: Així, podem venir, senyor?

SCROOGE: Veniu, si voleu. Però ara marxeu. Marxeu, que m'espanteu els clients.

TOTS ELS NENS: Visca! Visca! Visca el senyor!

Quan ja sortien, el NEN IV els atura.

NEN IV: Falta una cosa...

SCROOGE: Què falta? Ja us endúieu alguna cosa? Dimoni de canalla!

NEN IV: No, senyor. Res d'això. Vull dir que perquè vinguem a cantar falta un petit detall. Són deu penics.

SCROOGE: Com? Què? A més d'aguantar-vos us haig de pagar? Apa, fora, fora! Ja em semblava que això acabaria malament. Ja m'estranyava... No estic per cançons. Cançons...! Romanços! Va, va! Aneu a cantar les absoltes a la vora del riu! Cantar...! Com que

les coses van tan bé... podem anar a cantar, oi?
Romanços! Rooo... manços! Apa!

Surten tots els NENS fent gatzara. El NEN IV és l'últim. S'atura.

NEN IV: Bones festes... senyor Romanços!

SCROOGE (*empaitant-lo*): Si t'arreglo...! I a sobre, escridassar-me! Pesta! Bob, no trobes a faltar res? Aquests brivalls! No hi havia una clau vella, aquí? Ah, no; és allà. Tots junts fan més mal que una pedregada! Les set plagues d'Egipte!

Entra RUDY.

RUDY: Hola, oncle! Hola, Bob!

SCROOGE: Tu aquí, nebot? Què us passa? Que no esteu bé? La teva dona, els nens...?

RUDY: No es preocupi, oncle. Tots estem molt bé. Anar tirant... amb pocs cèntims...

SCROOGE: Mau! Un altre que demana... Què passa? Està vist que avui no podem desfer-nos de pidolaires.

RUDY: Amb pocs cèntims... però amb molta alegria...

SCROOGE: Ah, sí? Que us ha tocat la rifa?

RUDY: S'acosta Nadal, que és festa gran i que tot el món celebra... Avui recordem el naixement de Jesús!

SCROOGE: Ja en tirarem un bon tros a l'olla, de tot això!
Acabem! Quant vols... o què desitges?

RUDY: Res. Vull dir que encara que no sobren els diners,
que a tots ens fan prou falta, a la nostra taula no hi
faltarà el pollastre, el bon vi i els dolços.

SCROOGE: Al·leluia! Mira, mira, tira peixet! No tothom
pot dir-ho, això. De manera que pollastre, vi bo i...

RUDY: ...I torrons! Sí, senyor. I amb la dona hem pensat
que vostè que està sol podria venir a sopar amb
nosaltres.

SCROOGE: Què...? Em convideu...? Ho he sentit bé?

RUDY: Sí.

SCROOGE: De franc...?

RUDY: Naturalment! Només caldria aquesta!

SCROOGE: Mmm... Què em toca portar, a mi?

RUDY: No res. Què vol portar? No caldria sinó que li fés-
sim portar alguna cosa! Res, oncle, res!

SCROOGE: Doncs fet, noi... Fet! Estic molt content que
hàgiu pensat en mi.

RUDY: Per què? És el nostre oncle! Vostè ja sap que nosal-
tres apreciem la família...

SCROOGE: La família... Res, noi, gràcies. Mmm..., escolta.

A veure..., a veure... Jo, per quedar bé..., us hauré de convidar a tots un altre dia... Ui, ui, ui! Tu, la dona, els cinc marrecs... sou molts! No, no. Romanços! M'ho he pensat millor. Ara recordo que és en nits com aquesta quan ronden més els lladres, i deixar la botiga sola... Prefereixo quedar-me aquí amb aquests quatre trastos que no valen gran cosa però que és tot el que tinc. També faré la meva xerinxola... Repassaré els comptes. S'agraeix, noi. Un altre dia. Un altre dia acceptaré el vostre convit.

RUDY: Però, oncle... Tanqui ben tancat. A casa nostra s'ho passarà molt bé.

SCROOGE: No, no, no! No em fumeràs pas! No fos cas que...

RUDY: Vostè s'ho perd, oncle. Ho sento. Que s'ho passi bé, oncle. I tu també, Bob. Jo ja he complert. Ja ha vist la nostra voluntat. (*Surt.*)

SCROOGE: He! Deixar la botiga... una nit com aquesta..., res! Oh! I després..., m'estalvio un sopar, sí, perquè hauria de convidar un altre dia tota la família... Set! I els temps no estan per a aquestes despeses... Què romanços! I si no els convidés, llavors tot seria que si sóc un mesquí, un vell avar, un escanyapobres... Encara que reconec que ho sóc una mica... Però no vull que m'ho diguin. (*A BOB.*) Tu, Bob, com tens la feina?

BOB: Llesta, senyor. Les sumes quadren i tot és al dia.

SCROOGE: Doncs ja pots plegar. (*Mirant el relloige.*) Encara falten tres minuts però, com que avui és vetlla de Nadal, que no sigui dit que miro prim. Ja els recupearàs un altre dia, aquests minuts. Si demà al matí vols venir una estona... faríem inventari. Amb la botiga tancada, aviat estarem. Tot plegat, res, saps?

BOB: Sí, senyor Scrooge, gràcies.

SCROOGE: Ai, Senyor..., vetlla de festa i el calaix buit! Si seguim així, aviat haurem d'anar a captar. Què fas, Bob, que no te'n vas?

BOB: Esperava... que vostè... em donés la soldada...

SCROOGE: Què? Però, que no veus el calaix? Si hi han passat les rates! No veus que no hi ha res? Com vols que et pagui, pobre de mi?

BOB: Senyor Scrooge... és que... avui és nit de Nadal. Hem de menjar... Com m'ho faré, jo? Vostè ja sap que tinc un fill coixet, que camina molt malament amb les seves croses... Doncs li vaig prometre que l'operaríem amb el que vostè em donés de la meva feina extra de tot aquest any. Que encara no m'ho ha pagat... I a casa tots hi comptàvem... El meu fill pateix molt i el metge diu que, si l'operen, podria tornar a caminar bé...

SCROOGE: Ui, ui, ui! Quants pobres anomenes! Tu ja saps com van les coses... cada dia més malament... Mira, deixa que m'ho rumii. Quan vinguis demà, recorda-m'ho. Tot ho arreglarem, eh? Tot ho arreglarem. I ara, amic Bob, que ho passeu molt bé, eh? Apa, apa, no estiguis trist, que avui és la vetlla de Nadal i s'ha d'estar alegre, i el teu fill potser es curarà sense haver-lo d'operar.

BOB: Però, senyor Scrooge, com vol que em presenti jo a casa?

SCROOGE: Tot s'arranjarà, tot. Apa, bona nit, eh? Bona nit.
(Li va donant copets a l'esquena i va acompanyant-lo cap al carrer.)

BOB: Bona nit, senyor Scrooge. Bon Nadal. *(Surt.)*

SCROOGE mira al carrer. Tanca la botiga. Es fica rapè al nas i se'n va davant la caixa de cabals. Fa grans moviments per obrir-la; a la fi ho aconsegueix i en treu una capseta petita. Es posa a comptar diners. Al cap de poc, se senten gemecs, soroll de cadenes i, finalment, una veu terrorífica.

MARLEY: Scrooge..., amic Scrooge... Scrooooooge!

SCROOGE: Què és això? Qui em crida?

Ràpidament, tanca la capseta i recorre la botiga esverat, mirant de descobrir d'on ha sortit la

veu. Finalment, s'atura davant la caixa de cabals i veu, aterrat, com s'obre i surt MARLEY, arrossegant cadenes.

MARLEY: Scrooge... Scrooooooge! Amic meu! No em reconeixes? Sóc el teu vell amic..., el teu soci en el negoci d'antiguitats... Junts vam fer tantes facècies... Vam fer tants diners... Sense veure la llarga rècula de pobres desgraciats que ens hi ajudaven...

SCROOGE: Marley... Marley... Tu? Aquesta desferra és el meu amic Marley? Quin aspecte que tens! D'on surts? És possible? Fas por!

MARLEY: De la teva caixa de cabals. El lloc més adient. Tant tu com jo sempre hem viscut per als diners. N'hem sigut esclaus. Jo estic condemnat a viure sempre a prop dels diners, a vagar pel món sempre amb els diners. A tragar diners i més diners sempre, que no em serveixen per a res. Ni per menjar, que ara no em cal. Quina desgràcia!

SCROOGE: Ets a l'infern...? Al purgatori...?

MARLEY: Vols turment més gros per a mi, que tant he adorat els diners, com tu, que anar traginant pertot arreu muntanyes de diners que no em serveixen per a res? I pesen tant...! Vaig recorrent l'univers... a veure si faig una bona obra i puc rebaixar una mica la meva pena.

SCROOGE: Així...?

MARLEY: T'he vist a tu, que, inconscient, segueixes les meves petjades i tindràs també la meva fi. Desventurat amic Scrooge! Tu rai, que encara hi ets a temps! Si jo hagués tingut l'oportunitat...!

SCROOGE: Em fas agafar por, Marley! Què puc fer?

MARLEY: Això no t'ho puc dir. Solament puc prevenir-te. Pel teu bé, t'enviaré tres espectres, tres fantasmes que t'ensenyaran el bon camí. Aprofita-ho pel teu bé, si em vols creure. Encara hi ets a temps.

SCROOGE: Però aquests espectres... em faran mal? Se m'enduran qui sap on i em faran patir gaire?

MARLEY: No et faran res. Ells et volen bé. Escolta'ls i... I ja no tinc més temps per a tu. Amic Scrooge... fins mai més.

SCROOGE: Espera, Marley. No em deixis. Espera!

MARLEY: Fins mai més! *(Es fica dins la caixa de cabals.)*
Fi de la primera part.

.....

SEGONA PART

SCROOGE està assegut en una cadira, prop de l'escriptori, amb la capseta dels diners a la falda i com despertant-se d'un somni. Penombra.

SCROOGE: Eh? Què és el que em passa? Em trobo bé, però... quin malestar! És migranya o són nervis? Quina cosa més estranya! No estic pas somniant? He vist ben bé el meu amic Marley, ara fa poc? El meu amic Marley, que ja fa anys és mort? Era una visió? Era real o era un somni...? Va, va, noi, vaaa! Rooo... manços! No fem el ximple, eh? Això són rooo... manços! Rooo... manços! Ha, ha! (*Para de riure i, de cop, es posa seriós.*) I si no ho fossin? I si en Marley hagués estat aquí de veritat? Arrossegava cadenes..., els ulls li espurnejaven..., els seus dits semblaven urpes... I si fos cert tot el que he vist o somniat...?

La caixa de cabals s'obre i en surt l'ESPERIT DELS NADALS PASSATS. És molt vell i va amb bastó. Camina encorbat i tremolós.

ESPERIT DELS NADALS PASSATS: Bona nit, amic Scrooge.

SCROOGE: Eh? Carat! Rooo... manços! Rooo... manços! Però això que veig, això que s'acosta no són rooo... manços! Qui..., qui...? Qui sou?

E. N. PASSATS: Sóc l'Esperit dels Nadals passats.

SCROOGE: Quèèè? Ah! Ja ho entenc. Un d'aquells que deia en Marley que m'enviaria.

E. N. PASSATS: Sí, l'Esperit dels Nadals passats. Gràcies al teu amic Marley, que s'ha interessat per tu, tinc permís per avisar-te i mirar de corregir la teva conducta. Vas de dret a la perdició, Scrooge.

SCROOGE: I què voleu de mi?

E. N. PASSATS: Poca cosa. Només que paris atenció a tot el que t'ensenyaré.

SCROOGE: I no em fareu res de mal?

E. N. PASSATS: Res.

SCROOGE: No us veig pas agressiu. Sou molt vell, i aquest bastó... deu ser per sostenir-vos.

E. N. PASSATS: No temis. Tot seguit veuràs un Nadal de fa molts anys. Molts!

L'ESPERIT fa un gest, com un conjur, i apareix en escena, a la banda oposada a la caixa de cabals, un home vell, TAYLOR, i un noi, SCROOGE JOVE, que escriu a l'escriptori. El vell parla amb dos NENS.

NEN V: Una gràcia de caritat, senyor...

NEN VI: Per l'amor de Déu...

TAYLOR: Pobrets noiets... Teniu, teniu dos xílings per a

.....

cada un. Compreu-vos caramels o l·laminadures. També vosaltres heu de conèixer la festa del naixement de l'infant Jesús.

NEN V: Moltes gràcies, senyor. I bones festes!

NEN VI: Que Déu li ho pagui, senyor, i felicitats!

TAYLOR: Gràcies, igualment.

E. N. PASSATS: Veus?

SCROOGE: Qui són?

E. N. PASSATS: És possible que no reconegis el teu antic amo, el senyor Taylor? I no et reconeixes a tu mateix de jove? Escrivint allí... No et veus?

SCROOGE: Ah, sí! Mare de Déu!

Els NENS, que ja se n'anaven, tornen enrere.

NEN V: Escolti, senyor. No voldria pas que aquesta nit els nens de la parròquia vinguéssim a cantar?

TAYLOR: Oi i tant! Veniu en nom de Déu. Quant en feu pagar?

NEN VI: La voluntat, senyor.

TAYLOR: Apa, aquí teniu una guinea! I que per molts anys! Feu-me una bona cantada. I els que vinguin, tants com siguin, tastaran un tros de coca i faran un glop de vi bo.

NENS: Visca! Visca!

NEN V: Manoi, que esplèndid!

NEN VI: Quina festassa que farem! Que Déu el guardi molts anys!

Entra un GUÀRDIA.

GUÀRDIA: Que molesten, aquests vailets?

TAYLOR: I ara! Res d'això. Aneu, en nom de Déu!

Els NENS se'n van.

GUÀRDIA: Doncs ho aprofitaré per desitjar-li unes bones festes.

TAYLOR: Entri, entri, senyor guàrdia, i tingui: mitja guinea pel seu servei! I que passi un bon Nadal amb la família.

GUÀRDIA: Moltes gràcies, senyor. Igualment! *(Se'n va.)*

TAYLOR: Ara que hi penso..., em sembla que ja és tard. *(A SCROOGE JOVE.)* Plega, noi, plega.

SCROOGE JOVE: Falten dues hores, encara.

TAYLOR: No hi fa res; la feina ja la faràs un altre dia. Avui és vigília de festa gran. Té, minyó, la soldada i cinc guinees més de propina perquè estiguis tant content com jo n'estic de tu. Com que compleixes amb la feina, t'aprecio molt; i si mai et puc ser d'ajuda, ja ho

saps, digues-m'ho. No ho dubtis. Demà vull que vinguis a dinar a casa meva. I digues als teus pares que vinguin a prendre cafè.

SCROOGE JOVE: Moltes mercès! Que Déu el beneeixi i li doni salut i benestar.

TAYLOR: Gràcies, gràcies. Au, anem. T'acompanyo. Tanquem la botiga i a passar-ho bé. (*Surten tots dos.*)

SCROOGE: Aquest bon minyó... sóc jo?

E. N. PASSATS: Encara que no ho sembli. Qui ho diria, eh? Tan educat, tan bo... I el teu amo de llavors, què? Eh? Quina bona propina que et va donar! Ho devies passar bé amb tants diners. I tu, amb el pobre Bob, que saps que té un fillet coix que no es podrà operar... En fi, amic Scrooge, senyor Rooo... manços!, me n'haig d'anar. He acabat la meva feina. Et deixo ara amb l'Esperit del Nadal present.

Es torna a ficar dins la caixa, d'on, tot seguit, en surt l'ESPERIT DEL NADAL PRESENT. És de mitjana edat.

ESPERIT DEL NADAL PRESENT: Hola, SCROOGE. Ens coneixem molt bé. Ja sé com les gastes. Vols veure com el teu escrivent, en Bob, arriba a casa seva? Tots l'esperem amb ànsia..., esperançats... Mira!

Per una banda de l'escena entren MIRNA,

TIMOTHY (*amb crosses*) i MIKE i ROSSIE, *més petits*.

BOB (*entra després dels altres*): Santa nit.

MIRNA: Bona nit, Bob. Has trigat...

MIKE: Bona nit, pare. Gràcies a Déu que heu arribat!

ROSSIE: Ja passàvem ànsia.

TIMOTHY: Pare, veniu cansat i trist...

BOB: No sabia com venir a casa.

MIRNA: Que no et trobes bé? Què tens?

ROSSIE: Alguna cosa no va bé, pare?

MIKE: Tan content que us esperava...

BOB: Sí, estimats. Hi ha alguna cosa que no marxa prou bé. Però no t'amoïnis, Mirna, que tot s'arreglarà. Ja t'ho contaré...

MIRNA: Bé. Em dónes la soldada? (*Pausa.*) Que no em sents? La soldada...

BOB: Sí, dona. No sé com dir-t'ho...

MIRNA: Que no t'ha pagat? (*BOB fa que no amb el cap.*) Però què es pensa, aquell mal home? Que podem viure amb l'aire del cel? De què hem de menjar? Què hi ficarem a la boca d'aquests fillets? Aquest senyor Scrooge, el teu amo, és un mal home! Un escanyapobres! Maleït sigui!

BOB: No diguis això, Mirna. Fa dies que no es ven gran cosa i potser l'home va curt de diners... Ja em pagarà. No et desesperis.

MIRNA: No pateixis, que a ell no li faltarà res. Tu ets feble, apocat. Ets massa bo i ell, massa dolent.

BOB: No ho diguis, això.

MIRNA: Com menjarem, aquesta setmana? Estem endeutats. Ja no ens volen fiar.

TIMOTHY: Mare, tingueu confiança. El pare ho arreglarà...

MIRNA: I en Timothy, aquest fillet! Vam dir que l'operaríem amb el que el vell et donaria del que encara et deu. El que et deu, perquè prou que ho tens guanyat i ben guanyat.

BOB: Demà hi haig d'anar. Potser em pagarà demà. No és dolent, Mirna.

MIRNA: Bob, ets massa de bona fe!

TIMOTHY: No us baralleu per mi, pares. Em puc esperar. Ja vaig bé amb les crosses... No patiu.

MIRNA: Fins que un dia caiguis i et trenquis les dues cames. Maleït sigui aquest amo tan dolent!

BOB: No vull que ho diguis, això. Gràcies a ell, que em dóna feina, podem anar vivint...

MIRNA: Deus voler dir que podem anar morint... de gana!

ROSSIE: Tenim gana, mare! Molta gana...

MIKE: No ens podeu donar un bocí de pa...?

MIRNA: Pobrets fillets del meu cor! *(Els abraça.)*

E. N. PRESENT: Vols veure alguna cosa més, Scrooge? Que no dius allò de... "rooo... manços", ara?

SCROOGE: Ja no. Estic avergonyit. Avui veig el món d'una manera diferent, potser més humana..., més bonica.

E. N. PRESENT: Estàs avergonyit, dius? Això ja és molt. No està tot perdut, doncs. Ja s'ha guanyat alguna cosa. Jo ja en tinc prou; ja he acabat la meva feina. Et deixo ara amb l'Esperit dels Nadals futurs. Aquest és més jove. Ja el coneixeràs, Scrooge!

*Torna a entrar a la caixa, d'on surt, tot seguit,
l'ESPERIT DELS NADALS FUTURS. És jove, però té
la cara blanca.*

SCROOGE: Tu també m'ensenyaràs coses que he fet mal fetes? També em vols mortificar?

ESPERIT DELS NADALS FUTURS: No, jo no. Tu per a mi ja no comptes. Vine, acosta't. Mira a fora. Què hi veus?

SCROOGE: Un cotxe d'enterramorts. Oh! I està parat davant de casa meva. Algun veí que es deu haver mort. No sabia pas que ningú estigués greu per aquí... Que Déu l'hagi perdonat.

.....

E. N. FUTURS: No és veí teu, no! Ets... tu. Tu, ben mort.
Aquest cotxe espera el teu cadàver.

SCROOGE: Com? Jo, mort? No pot ser! Encara respiro!
Sento com el cor em batega... Sóc aquí, encara, parlant amb tu...!

E. N. FUTURS: No t'oblidis que jo et faig veure una nit de Nadal, que tant pot ser llunyana com molt propera. Una nit que encara ha de venir. Ho entens? Mira, mira: ara carreguen el taüt del pobre difunt, el senyor Scrooge, anomenat per tots el vell avar oncle Romanços.

SCROOGE: I quin taüt més pobre...

E. N. FUTURS: És un enterrament de caritat. No li han trobat els diners. Els tenia molt ben amagats, es veu. Han quedat enterrats per sempre sense que se n'aprofiti ningú. Malaguanyats! L'enterrament l'ha pagat una associació de senyores de l'Exèrcit de Salvació.

SCROOGE: Ja el podien haver fet un xic més lluït...! No tan miserable...

E. N. FUTURS: Amb quins diners? No dius que ets un home tan pobre? Que els en vas donar gaires, tu?

SCROOGE: No, però...

E. N. FUTURS: Mira, mira...

SCROOGE: Ara algú posa un ramet de flors sobre el taüt.
Qui deu ser?

E. N. FUTURS: No el coneixes? Fixa-t'hi bé.

SCROOGE: Calla, sí! És el meu dependent. En Bob. Pobre noi! És un bon xic, en Bob. Tan magres que les hi he fetes passar... Ja arrenca el cotxe... I no hi ha ningú, ni un capellà. Calla! En Bob hi va i plora davant la tomba per mi... Per mi? Vols dir? És clar, per qui, si no? I el seu fill, el coixet, al darrere, amb les crosses... banzim-banzam... Que bons que són! I jo no me n'havia adonat! Bob, Bob, vine! Nen, tu també...! Veniu tots dos! Us donaré diners... Tots els que us calguin! Per operar el nen...! Veniu!

E. N. FUTURS: És inútil. No et senten. Tu, per a ells, ets dintre la caixa.

Passen corrent les dues XAFARDERES amb roba i farcells.

SCROOGE: Eh, eh! Què fan aquestes dones? Això que s'emporten és meu! M'estan robant! Guàrdia! Guàrdia! Correu! Hi ha lladres! Lladres!

Mentre SCROOGE crida, l'ESPERIT DELS NADALS FUTURS desapareix a poc a poc i silenciosament dintre la caixa.

Esperit! Ajuda'm! On ets? M'ha deixat sol. Què és el

que em passa? Vols dir que tot això són... romanços? Romanços? (*Curta pausa i transició.*) Compte, Scrooge, compte! Que això és molt seriós. Acabo de veure ben clar... el que podria ser el meu enterrament, eh? I si tot plegat fos una broma pesada d'algué que em vol prendre els diners? A veure, comptem-los... Cent, dos-cents, quatre-cents, mil..., cinc mil... Sembla que no me'n falten pas... Aquests esperits eren formals. No juguem, Scrooge, no juguem, que això és greu! Què hi fan aquests diners aquí, si ningú no els aprofita? Podrir-se? Tan contenta com podrien fer a tanta gent... I fer bones obres...! Prou bé que m'aniran quan m'hagi de presentar davant de Nostre Senyor... Perquè, de fet, de bones obres..., no puc dir que n'hagi fet gaires... Si ara pogués...

Entra el NEN VII:

NEN VII: Ei! Un bocinet de pa, per l'amor de Déu. (*Quan veu SCROOGE marxa corrents.*)

SCROOGE (*el crida*): Nen! Espera, nen. Vine! Vine, no tinguis por...

El NEN VII torna a entrar, una mica espantat.

NEN VII: Com que a vegades em treu a empentes...

SCROOGE: Pots venir sempre que vulguis, que no t'escridassaré mai més. Té. (*Li dona diners.*)

NEN VII: Oh! Què és això? Escolti... que jo... Tingui, tingui; no ho vull!

SCROOGE: Per què?

NEN VII: Jo demano una caritat, no tants diners! Si m'atura un guàrdia i em troba tants diners, em portarà a la presó.

SCROOGE: No pateixis. Dignes que te'ls he donat jo. Té.

NEN VII: No em creurien pas, no!

SCROOGE: Potser tens raó. Té aquest, i a la tarda torna, que te'n donaré més. Per què no els vols?

NEN VII: Oi, i tant que els vull! Però és que tants a la vega-da... em fan por.

SCROOGE: Que no ets del barri, tu?

NEN VII: Sí. D'aquí a prop.

SCROOGE: Em coneixes, a mi?

NEN VII: Prou! Potser massa! És el senyor Romanços! Ai! Se m'ha escapat.

SCROOGE: Bé, és igual; coneixes en Bob, el meu empleat?
(El NEN VII fa que sí amb el cap.) Sí? El vols anar a buscar, ara mateix? Dignes-li que el necessito urgentment. Que vingui! I si quan surts veus el guàrdia del barri, que vingui, també.

.....
OTES

NEN VII: El guàrdia? Ui, ui, ui!

SCROOGE: No pateixis. Ja li ho diré jo. Que vingui, també!
Tothom! Que vingui tothom!

NEN VII: Volant, senyor Rooo... ai! (*Surt corrent.*)

SCROOGE: Que content que va! Sí que costa poc fer content algú...! I jo també sembla que estigui més content que abans. I m'hi trobo bé, estant content. Bona cosa! (*Ensuma un polsim de rapè i fa un gran esternut.*) Aaaa... ra va bé! Ara haig de pagar l'alegria que tinc.

Entra el GUÀRDIA.

GUÀRDIA: Diu que em demana? A mi? Passa alguna cosa?
Aquell vailet li n'ha fet alguna?

SCROOGE: Res d'això. No passa res. Tingui. (*Li dona diners.*) Això és perquè passi un bon Nadal!

GUÀRDIA: Ai, moltes gràcies. Mai no m'havia donat res...!

SCROOGE: Doncs avui sí.

Entra RUDY.

RUDY: Estimat oncle, ja que no vol venir a casa amb la dona, hem pensat de dur-li torrons per celebrar el Nadal.

SCROOGE: Abraça'm, estimat nebot. No vull res de tot això, i accepto el teu convit... I té, per a tu i la família, per-

què tingueu un record meu... (*Li dóna una figura o un objecte valuós. Entren BOB i TIMOTHY.*) Bob, fill meu! Escolta, he fet comptes, saps? I he pensat que demà no cal que vinguis. I he pensat més coses. Mira, aquí tens la teva soldada i aquí tens això, perquè puguis operar el teu fill. Estàs content? I tu, petit? Caminaràs sense aquests bastons, eh! T'ho garanteixo!

TIMOTHY: Sempre ho hem dit amb el pare que vostè és un sant. Oi que sí, pare?

BOB: Sí, fill, sí.

SCROOGE: Un sant, no; però sóc un home que d'ara endavant procurarà ser més just i humà. No tindràs queixa de mi, Bob. Ja ho veuràs.

Entren les dues XAFARDERES i les dues DONES DE L'EXÈRCIT DE SALVACIÓ.

SCROOGE: Entrin, entrin. (*A les DONES DE L'EXÈRCIT DE SALVACIÓ.*) Tinguin, per als seus pobres. I quan els hagin acabat tornin que els en donaré més. (*A les XAFARDERES.*) I vostès, ja han venut tot el que m'han esgarrapat?

XAFARDERES: Eh? Què diu?

SCROOGE: No res... Ara les confonia. Tinguin. Perquè no em vinguin a prendre res quan em mori. Tinguin, tinguin. (*Els dóna diners.*)

XAFARDERA I: I ara! Nosaltres...? Què diu aquest senyor...?
Sí que està de broma!

XAFARDERA II: Què diu que hem de venir a prendre...?

DONES DE L'E. DE SALVACIÓ: Nosaltres li voldríem expressar la nostra gratitud més sincera.

XAFARDERES: I nosaltres també, què dimoni!

Entren tot de NENS.

NEN III: Senyor, hem pensat de venir a cantar de franc. Li sembla bé, oi?

SCROOGE: De franc? No! Avui tothom ha de cobrar. Ah, que feliç que sóc! Com més dono més feliç sóc! Mai no m'havia trobat tan bé! Teniu. *(Els dóna diners.)*
Teniu i canteu tant com vulgueu!

NEN I: Visca el senyor Scrooge!

TOTS: Visca!

SCROOGE: Visca tothom, i visca el Nadal!

TOTS: Visca!

SCROOGE: Canteu força, que jo i tot us hi acompanyaré.
Que feliç que sóc! Ara sí que no em fan cap por els Nadals que han de venir!

NEN I: Nois, ara a cantar! Som-hi!

Tots els NENS canten mentre cau el teló.

Preparació de l'obra . . . . .

En aquest apartat teniu alguns suggeriments que us facilitaràn la posada en escena de l'obra. Per dur a terme la representació teatral, a continuació us proposem tres blocs bàsics de treball:

1. Jocs dramàtics
2. Muntatge
3. Caracterització dels personatges

I. Jocs dramàtics

Allò que defineix la interpretació dels actors dins aquesta obra és el fred, l'edat i el caràcter: tots són o molt bons o molt dolents. Per motivar el treball de dramatització dels actors es proposen algunes improvisacions perquè el grup de nois i noies es desinhibeixin tot passant-s'ho bé.

Per representar la sensació de fred, es jugarà amb la roba que es fa servir a l'hivern (guants, gorres de llana, bufandes, abrics...), fent evidents les sensacions (baf a la boca, fred a les mans, al nas, als peus...). En definitiva, es tracta d'ajudar els actors per fer-los conscients de les possibilitats que tenen per simular les sensacions que produeix l'estació de l'any dalt de l'escenari. També poden posar-se i treure's peces de roba segons si entren o surten de la botiga, fregar-se les mans o les parts del cos on tenen més fred...). Haurien de tenir presents aquestes accions al llarg de tota la peça teatral.

Pel que fa a la creació del personatge i tenint en compte l'edat que té cada un, val a dir que és un repte difícil, sobretot pels que representen personatges envellits. Cal preparar, doncs, els actors en aquest sentit perquè aprenguin a dibuixar clarament una postura corporal i un to de veu adequat, estudiat acuradament per tal de saber-lo mantenir al llarg de tota l'obra. Una manera

d'estimular els nois i les noies és fer-los caminar perquè explorin els punts de tensió del cos (cames un xic flexionades, esquena una mica encorbada...), i després fer-los introduir una frase del seu personatge perquè aconseguixin una coherència entre el posat i la veu. La resta del grup pot observar-los i donar-los suggeriments. Naturalment, també es poden utilitzar aquestes tècniques per a la resta de personatges.

Finalment, un apunt perquè els nois i les noies aprofundeixin en els caràcters dels seus personatges: caldria fer un escalfament emocional perquè expressin els sentiments adequats. No es pot obviar que en *El conte de Nadal* la història està pensada per arribar al cor dels espectadors i, per tant, les emocions bones o dolentes han d'estar a flor de pell dels actors. Per això, cal fer-los recordar experiències pròpies, per exemple: Què senten quan donen alguna cosa seva a un amic? Què senten, en canvi, quan fan alguna cosa mal feta? Després de recórrer a les pròpies vivències, han de passar a poder-les exterioritzar mitjançant els personatges: Quina expressió té el rostre en funció del sentiment que transmeten? On hi ha els punts de tensió de la musculatura de la cara? I de la resta de parts del cos?

2. Muntatge

El decorat no és gens difícil d'imaginar, però sí, en canvi, d'elaborar, ja que per representar clarament una botiga cal delimitar-ne les parets i aconseguir que la porta d'entrada s'obri i es tanqui, com també cal dissenyar efectes de llum prou suggerents per a tots els canvis de temps.

	PRIMERA PART	SEGONA PART
LLOC	Botiga del Sr. Scrooge.	Botiga del Sr. Scrooge.
DECORACIÓ	<p>Al fons, una porta amb vidriera que dóna al carrer (per on es veu com passen els vianants). Una altra porta en un lateral que doni accés a l'interior de l'habitatge del Sr. Scrooge.</p> <p>Les parets es poden fer amb plafons de fusta o bé amb cortines penjades des de dalt, ben tensades i fixades amb pesos o bé clavades a l'escenari.</p> <p>A més a més, l'escena hauria d'estar plena de mobles i objectes diversos per donar la sensació que de ser dins de la botiga d'un antiquari.</p>	<p>El mateix decorat de l'escena anterior. Poseu especial atenció a l'escena en què surt l'Esperit del Nadal Present, ja que la del Nadal Passat queda prou descrita en el text i la del Nadal Futur es representa mirant a fora el carrer a través de la porta de vidre. Es proposa un joc perquè l'escena de la casa de Bob no resulti estàtica: Mike i Rossie juguen a terra a "pedra, paper o tisora", Timothy està dret i se'ls mira. Entra Bob i comença el diàleg. Quan els pares discuteixen, Rossie i Mike juguen a empaïtar-se. Rossie s'atura cansada i fa l'última rèplica situant-se al costat de la seva mare, després Mike se situa a l'altre costat i diu la seva frase. La mare els abraça i es fa fosc perquè puguin fer mutis.</p>
IL·LUMINACIÓ	<p>Tènue, per crear un clima pobre i depriment. Poseu un canelobre amb espelmes enceses damunt de l'escriptori.</p> <p>Feu un canvi d'il·luminació quan s'obre la caixa de cabals. Poseu un focus darrere d'aquesta, que emeti un raig de llum.</p>	<p>Tingueu cura de dissenyar els llums de forma especial en les escenes on s'evoca el passat i el present. Caldria mantenir un focus centrat en el Sr. Scrooge i l'esperit corresponent i un altre que enfocés l'escena que es visualitza. Al final, la il·luminació ha de ser molt viva, per donar-hi un aire ben alegre.</p>
MÚSICA	Nadales de fons.	Al final els nens canten una nada-la. Mentre baixa el teló, la mateixa nadala gravada fa fondre les veus en directe.
EFFECTES ESPECIALS	Feu sonar una campaneta quan s'obri i es tanqui la porta de la botiga. Intenteu aconseguir l'efecte de nevada amb boles petites de <i>porexpan</i> , que es tiren des del teler del teatre. So quan s'obre la caixa de cabals i feu-hi aparèixer fum artificial.	Repetir els efectes quan surten els esperits de la caixa de cabals.

3. Caracterització dels personatges

	VESTUARI	MAQUILLATGE PERRUQUERIA	OBJECTES
SR. SCROOGE	Pantalons de ratlles, camisa, jersei de llana tres quarts, sabates velles, guants esparracats, casquet i bufanda.	Barba deixada i cabell mal pentinat. Mans amb les ungles brutes. Maquillatge pàl·lid.	Capseta de rapè i capseta amb diners.
SCROOGE JOVE	Pantalons, armilla, camisa, botes i jaqueta.		
BOB	Pantalons de color marró, camisa de coll rodó, armilla, botes, jaqueta, bufanda i guants.		Ploma per escriure i tinter.
NENS	Pantalons sota genoll, mitjons llargs, botes, gorres de llana, bufandes i manyoples.		
DONES DE L'EXÈRCIT DE SALVACIÓ	Vestits llargs, mantells de llana, botins, barrets i guants.		Caixa per tirar-hi els diners.
XAFARDERES	Vestits llargs, capes curtes, botins, barrets extravagants i per cobrir les mans, un cilindre de roba peluda.	Molt maquillades. Llavis ben perfilats.	
RUDY	Abric tres quarts de quadres, botes, pantalons negres i barret.		

	VESTUARI	MAQUILLATGE PERRUQUERIA	OBJECTES
MARLEY	Túnica negra amb teranyines (fetes amb esprai) i sabatilles negres o bé descalç.	Cabellera esbullada i una barba ben llarga de color grisós o marronós, però no blanc. Demacrar la cara amb un fons clar, tot enfonsant els ulls, els pòmuls, el rictus... a base d'ombres marronoses i pintar alguna dent amb laca especial de color negre.	Cadenes lligades als peus.
SR. TAYLOR	Pantalons de quadres, camisa, armilla, jaqueta, mocador lligat al coll i botes.	Maquilleu-li cara amb un fons clar i pinteu-li arrugues suaus.	Ulleres petites i monedes.
GUÀRDIA	Barret de policia anglès, jaqueta llarga, pantalons i botes.	Bigoti negre.	
ESPERIT DELS NADALS PASSATS	Túnica blanca, sabatilles blanques o bé descalç.	Cabellera llarga i barba també llarga de color blanc. Maquilleu-li la cara i les mans de color blanc, i pinteu-li arrugues al front i al voltant dels ulls amb llapis de color marró.	Bastó (quedaria més cerimoniós si es fes amb un tronc llarg).
ESPERIT DEL NADAL PRESENT	Vestit de l'època en què trascorre l'obra i tot de color blanc, també barret i guants.	La cara maquillada de color blanc, enganxeu-li amb màstic un bigoti també de color blanc i ruixeu-li el cabell amb esprai blanc.	Quinqué encès.
ESPERIT DELS NADALS FUTURS	Túnica blanca, capa del mateix color amb caputxa i antifaç de color verd.	La cara maquillada de blanc i també les mans i el tros de cabell que es vegi.	
MARINA	Vestit llarg, davantal llarg i botins.	Pentinat recollit.	

	VESTUARI	MAQUILLATGE PERRUQUERIA	OBJECTES
MIKE	Camisa, pantalons sota genoll amb pitet, mitjons llargs, botes i llaç al coll.		
TIMOTHY	Camisa, pantalons sota genoll, mitjons llargs, botes i llaç al coll.		Crosses de fusta.
ROSSIE	Vestit de floretes amb collet i punys de puntes, sabates de sivella.	Cabellera llarga recollida amb trenes.	

Espai per al record . . . . .

HEM REPRESENTAT L'OBRA

TÍTOL: _____

DIA: _____

LLOC: _____

REPARTIMENT

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

HEM REPRESENTAT L'OBRA

REPARTIMENT

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

HEM REPRESENTAT L'OBRA

REPARTIMENT

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

_____

HEM REPRESENTAT L'OBRA

REPARTIMENT

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

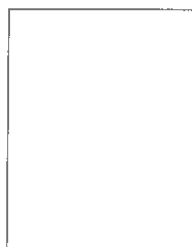

HEM REPRESENTAT L'OBRA

REPARTIMENT

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

Personatge: _____

Actor/actriu: _____

DIRECCIÓ

_____

_____

IMATGES DE LA REPRESENTACIÓ

ISBN 84-246-0967-0

9 788424 609672

7

La col·lecció Tramoia vol fer créixer entre els joves el cuquet del teatre. El teatre és literatura en tres dimensions. És un joc de simulació, un assaig sobre els comportaments i les circumstàncies que envolten les vivències d'infants, dones i homes. És penetrar en l'ànima de la condició humana. Fer teatre és, a més, aprendre a treballar en equip des d'una activitat lúdica altament gratificant.